

U. E. C. VALL DEL TENES

«Pensem que es pot dir que la nostra Delegació no ha caminat en contra, sinó a favor del corrent. Segueix resultant cert que creix l'afany i l'interès de conèixer comarques i paisatges de la nostra terra». Comencem amb aquestes paraules escrites a l'Anuari de l'any passat, per introduir-nos en la situació d'enguany. Diria, per ara, que segueix resultant cert que és més coneguda la nostra terra avui que ahir, gràcies a un treball intens, que ve d'anys i que ha mogut el cor i l'ànima de moltes persones. Penso de totes maneres que la possibilitat d'oblidar que Catalunya és llarga d'història, rica en passat i en present, amb un personalíssim segell que la marca fortament i que ha estat llarga i amplament negligida com a terra i com a poble, hi és altra vegada, com un perill.

Resulta difícil i arriscat fer un judici de causes d'allò que ens porta a pensar-ho. Falta lloc i falten hores. Penso —de cop i volta, amb por d'equivocar-me—, que el remarcar de nou més allò que ens separa que allò que ens uneix, l'apropament general a modes més «universals» que no pas les que havien fet fortuna els últims anys, més pròpies de la nostra terra, el predomini ben palès als llocs de govern de l'estat d'homes poc sensibles per aquesta qüestió, són fets que es veuen més aprop aquest any que l'any passat. I hem d'estar alerta perquè no passi com en altres ocasions que, d'una part pels veïns que ens volen dominar i de l'altre pels mateixos catalans que no hem estat prou units, s'allunyi el bon moment.

Bé, deixem les constatacions de fets històrics pessimistes; no ha pas de ser sempre així! Anant a l'anàlisi del que ha estat la vida de la Delegació l'any passat, anotem:

— Les rutes de l'estiu 76 varen ésser un èxit; en el doble sentit d'haver assolit bones experiències en les altures i d'haver funcionat amb guies joves que demostraren llur preparació.

— Les excursions periòdiques —molt aproximadament mensuals—, han seguit celebrant-se amb predomini acusat —a mida que el temps passava— de llicanencs.

— A començament d'any es féu una assemblea on es donà a conèixer la secció infantil a Lliçà; d'altra banda es renovaren alguns càrrecs i d'altres no ho foren per falta de personal.

— La secció d'oficina funciona, com des del començament, amb moltes penes i treballs i retards (bàsicament fora de Lliçà).

— Fer les Festes de Primavera, la Delegació col·laborà amb les diapositives que s'havien pogut fer en la ruta del Mont Perdut; era la col·laboració més senzilla i alhora més pròpia de totes les que s'hi han fet.

— El CURSET D'INICIACIÓ pot apuntar-se com la realització més positiva. Un cicle de deu conferències, dissabtes tarda i vespre, i dues sortides pràctiques, durant els mesos de gener a abril. Trenta persones, per terme mig, seguiren les explicacions. Els conferenciants, membres de la U.E.C. amb anys d'experiència en la muntanya i en el treball pel coneixement i defensa del país, convencien, desvetllaven i instruïen. Un opuscle amb els resums de tot el que digueren és en curs de confecció i serà destinat a tots els socis que ho desitgin.

— L'èxit més espectacular queda apuntat a les rutes d'estiu. Ja esdevé gairebé indispensable la sortida, per les vacances, al Pirineu. Enumerem les quatre que s'han celebrat —i continuen fent-ho— aquest estiu: Sant Maurici - Sant Nicolau (1.ª quinzena de juliol, per elements majoritàriament de Lliçà); Travessa Panticosa - Roncesvalles (per primera vegada, elements de la Delegació s'enfrontaren amb muntanyes navarres); Civis - Sant Joan de l'Erm (joves experimentats i novells bàsicament de Santa Eulàlia, amb Mn. Abril, en tornaran les vigílies de la Festa Major); Cerdanya - Andorra - Pica d'Estats (a mitjans d'agost; una dotzena d'excursionistes biguetans).